

ΕΜΑΝΟΥΕΛ ΛΕΠΕΤΙ

ΜΑΝΟΛΑ ΚΑΠΡΙΝΙ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ
ηδισ

Κυνήγι μονόκερων

Οι άνθρωποι φαντάζονται ότι εμείς οι μονόκεροι ζούμε στο Απαγορευμένο Δάσος, που βρίσκεται σ' ένα πολύ, πολύ μακρινό μέρος. Κι όμως, πόσο λάθος κάνουν! Με τις φίλες μου ζούμε παντού στη Γη. Αλλά επειδή είμαστε ντροπαλές, προτιμάμε να μένουμε κρυμμένες. Για να μας συναντήσει κανείς, αρκεί να κοιτάξει γύρω του και να ονειρευτεί...

Μια μέρα, μια παρέα από κοριτσάκια που πήγαιναν στο σχολείο θέλησαν να ψάξουν να μας βρουν. Μιας και λατρεύουμε τα παιχνίδια, αποφασίσαμε να παίξουμε κρυφτό. Μαζί τους βρίσκονταν και τρεις μεγάλοι: η δασκάλα τους, μια μαμά και ένας μπαμπάς.

Διασχίσαμε το ξέφωτο καλπάζοντας και αφήσαμε πίσω μας πολύχρωμες παγιέτες. Μετά κρυφτήκαμε στην άκρη του δάσους.

Όταν τα κοριτσάκια έφτασαν στο ξέφωτο, είδαν αμέσως τις παγιέτες να στριφογυρίζουν στον αέρα.

«Οι μονόκεροι πέρασαν από δω!» φώναξαν ενθουσιασμένες.

Ο μπαμπάς πλησίασε για να κοιτάξει καλύτερα.

«Όχι, κορίτσια, είναι απλώς γύρη και πεταλούδες».

Στο μεταξύ, εμείς προχωρήσαμε πιο βαθιά στο δάσος.

Με τις μαγικές οπλές μας χαράξαμε στο χώμα τα ίχνη μας σε σχήμα αστεριού, καρδιάς και νιφάδας. Έπειτα, όλες μαζί πηδήξαμε στην κορυφή ενός λόφου.

Με το που μπήκαν στο δάσος, τα κοριτσάκια εντόπισαν
αμέσως τα ίχνη μας.

«Χνάρια από μονόκερους! Είμαστε στον σωστό δρόμο!»

Η μαμά έσκυψε για να τα δει από κοντά.

«Μα όχι, αγάπες μου, δεν είναι παρά τα ανθάκια των θάμνων».

Τότε πετάξαμε από τον λόφο στον ουρανό, χρωματίζοντάς τον
με τις μαγικές χαίτες μας κόκκινο, μπλε και μοβ. Στη συνέχεια τρέξαμε
να κρυφτούμε πίσω από έναν καταρράκτη.

Αφού σκαρφάλωσαν στην πλαγιά, τα κοριτσάκια κοίταξαν
ολόγυρα και αναφώνησαν ενθουσιασμένα:

«Οι μονόκεροι ζωγραφίζουν καταπληκτικά! Πέρασαν από δω!»

Η δασκάλα τέντωσε τον λαιμό της για να δει.

«Μα, δεσποινίδες μου, αυτό είναι ένα ουράνιο τόξο».

Η δασκάλα ετοιμαζόταν να εξηγήσει πώς σχηματίζεται το ουράνιο τόξο, αλλά τα κοριτσάκια είχαν κιόλας εξαφανιστεί! Πλησίασαν τον καταρράκτη και, αφού πέρασαν το κεφάλι τους μέσα από το κρυστάλλινο νερό, φώναξαν όλες μαζί: «Σας βρήκαμε!»

Ναι, είχαν κερδίσει! Για να τις ανταμείψουμε, τις στεγνώσαμε αμέσως και προσφέραμε στην καθεμία από ένα στεφάνι με αγριολούλουδα.

Όταν έφτασαν και οι μεγάλοι, τα έχασαν. Τι πανέμορφα στεφάνια!

«Οι μονόκεροι μας τα έδωσαν!» είπαν τα κορίτσια όλο καμάρι.

Ο μπαμπάς, η μαμά και η δασκάλα πέρασαν το κεφάλι τους μέσα από το νερό του καταρράκτη, αλλά, φυσικά, δεν είδαν τίποτε. Είχαμε ήδη εξαφανιστεί.

Έτσι, γύρισαν πίσω, με τα μαλλιά τους να στάζουν νερά στο πρόσωπό τους, λέγοντας σε όλους ότι οι ιστορίες για μονόκερους δεν είναι παρά παραμύθια για παιδιά!

7
Ιστορίες
με
ΜΟΝΟΚΕΡΟΥΣ

Διαβάστε στα παιδιά σας από μία ιστορία
κάθε βράδυ της εβδομάδας για να ανακαλύψουν
τον φανταστικό κόσμο των μονόκερων
και να έχουν όνειρα γλυκά!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52, ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ΗΛΙΚΙΑ
3+

ISBN: 978-618-01-3896-2

9 786180 138962

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 25594